

Środa, 26 maja 2016 r.

P8_TA(2016)0235

Ubóstwo: perspektywa płci**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie ubóstwa: perspektywa płci (2015/2228(INI))**

(2018/C 076/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 8, 9, 151, 153 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej postanowienia dotyczące praw socjalnych oraz równości mężczyzn i kobiet,
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencję stambulską),
- uwzględniając strategię „Europa 2020” na rzecz wzrostu w UE, a w szczególności jej cel zmniejszenia o 25 % do 2020 r. liczby Europejczyków żyjących poniżej krajowej granicy ubóstwa i wyciągnięcia w ten sposób ponad 20 milionów osób z ubóstwa, a także uwzględniając potrzebę pełnego wykorzystywania systemów ubezpieczeń społecznych i systemów emerytalnych państw członkowskich, aby zapewnić odpowiednie wsparcie dochodów,
- uwzględniając pakiet Komisji z 2013 r. dotyczący inwestycji społecznych,
- uwzględniając społeczność na rzecz uwzględniania aspektu płci (European Community of Practice on Gender Mainstreaming – GenderCoP) w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, a w szczególności grupę roboczą GenderCop do spraw ubóstwa i włączenia społecznego,
- uwzględniając art. 7 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów dotyczących funduszy strukturalnych na lata 2014–2020,
- uwzględniając doroczną konwencję europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym z 2014 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego, zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylającą dyrektywę 96/34/WE,
- uwzględniając plan działania Komisji z sierpnia 2015 r. dotyczący nowego początku, aby sprostać wyzwaniom równowagi między życiem zawodowym a prywatnym w pracujących rodzinach,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019” [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019] (SWD(2015)0278),
- uwzględniając wyniki przeprowadzonego przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) badania dotyczącego lesbijek, gejów, osób biseksualnych i transpłciowych w Unii Europejskiej, opublikowanego dnia 17 maja 2013 r.,

Środa, 26 maja 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie kobiet i ubóstwa w Unii Europejskiej ⁽¹⁾, a także rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności między pokoleniami ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu dnia 20 października 2010 r. w perspektywie przyjęcia dyrektywy 2011/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie sytuacji kobiet w wieku przedemerytalnym ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie sytuacji matek samotnie wychowujących dzieci ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę lub pracę o jednakowej wartości ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie 57. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet Organizacji Narodów Zjednoczonych: likwidacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zapobieganie wszelkim jej formom ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie wpływu kryzysu gospodarczego na równouprawnienie kobiet i mężczyzn oraz na prawa kobiet ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie postępów w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2013 r. ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2015 r. w sprawie stosowania dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ⁽¹³⁾,
- uwzględniając opublikowane w kwietniu 2014 r. badanie przeprowadzone na zlecenie Komisji „Single parents and employment in Europe” [Osoby samotnie wychowujące dzieci a zatrudnienie w Europie],
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych w sprawie osiągnięcia celów dotyczących przeciwdziałania ubóstwu w świetle rosnących kosztów utrzymania dla gospodarstw domowych oraz towarzyszącą mu opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0040/2016),
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jak również Komisji Kultury i Edukacji (A8-0153/2016),

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, s. 130.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 162.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 77.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 26.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 9.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 60.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 75.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 24 z 22.1.2016, s. 8.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 6.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0050.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0218.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0351.

Środa, 26 maja 2016 r.

- A. mając na uwadze, że według najnowszych danych Eurostat liczba kobiet żyjących w ubóstwie jest nadal wyższa niż liczba mężczyzn w tej sytuacji, przy czym w ubóstwie żyje obecnie blisko 64,6 mln kobiet i 57,6 mln mężczyzn⁽¹⁾; mając na uwadze, że z danych tych wynika, iż ubóstwo niesie inne skutki dla kobiet niż dla mężczyzn; mając na uwadze, że kobiety w UE-28 w 2014 r. były szczególnie zagrożone ubóstwem, przy czym odsetek kobiet zagrożonych ubóstwem wynosił 46,6 % przed transferami socjalnymi i 17,7 % po transferach socjalnych; mając na uwadze, że poziom ubóstwa wśród kobiet różni się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że poziom ubóstwa wśród migrantek i kobiet z mniejszości etnicznych jest taki sam w całej UE niezależnie od specyfiki poszczególnych grup ryzyka, takich jak kobiety starsze, kobiety samotne samotne matki, lesbijki, kobiety biseksualne, kobiety transpłciowe i kobiety niepełnosprawne; mając na uwadze, że 38,9 % ogółu społeczeństwa i 48,6 % kobiet samotnych w UE-28 nie jest w stanie pokryć nieoczekiwanych wydatków; mając na uwadze, że Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka informuje, iż kobiety stanowią najuboższą część światowej populacji, a liczba kobiet, które mieszkają w warunkach ubóstwa na obszarach wiejskich, zwiększyła się od 1975 r. o 50 %; mając na uwadze, że kobiety przepracowują dwie trzecie godzin roboczych na całym świecie i wytwarzają połowę światowej żywności, a jednak otrzymują jedynie 10 % światowych dochodów i posiadają mniej niż 1 % światowego majątku;
- B. mając na uwadze, że równość płci na rynku pracy, osiągnięta dzięki zwiększeniu dobrobytu społeczno-ekonomicznego, przynosi korzyści nie tylko kobietom, ale całemu społeczeństwu; mając na uwadze, że cel, jakim jest zapewnienie równości kobiet i mężczyzn, sięga traktatu rzymskiego z 1957 r.;
- C. mając na uwadze, że w konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka oraz w programie działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 rządy zobowiązały się do zadbania o to, aby wszyscy chłopcy i dziewczęta ukończyli pełny cykl kształcenia podstawowego; mając na uwadze, że w maju 2015 r. przy okazji Światowego Dnia Kobiet Parlament zorganizował wydarzenie pt. „Wzmocnienie pozycji dziewcząt i kobiet dzięki edukacji”; mając na uwadze, że kształcenie, zarówno formalne jak i nieformalne, jest narzędziem umożliwiającym przewyższenie marginalizacji i różnorodnych form dyskryminacji, ponieważ stwarza warunki do dialogu, otwartości i zrozumienia między społecznościami, a także wzmacnia pozycję społeczności marginalizowanych;
- D. mając na uwadze, że w czasach recesji gospodarczej osoby już i tak narażone na ryzyko życia w ubóstwie, będące w większości kobietami, znajdują się w trudnej sytuacji na rynku pracy i w zakresie zabezpieczenia społecznego, w szczególności osoby należące do grup dyskryminowanych z wielu względów jednocześnie; mając na uwadze, że według unijnego badania dotyczącego LGBT lesbijki, kobiety biseksualne i transpłciowe ze względu na swoją orientację seksualną lub tożsamość płciową są narażone na nieproporcjonalne ryzyko dyskryminacji w obszarze zatrudniania (19 %), kształcenia (19 %), warunków mieszkaniowych (13 %), opieki zdrowotnej (10 %) oraz dostępu do usług społecznych (8 %); mając na uwadze, że prowadzi to do powstania nieproporcjonalnych zagrożeń dla ich dobrostanu gospodarczego i społecznego;
- E. mając na uwadze, że polityki oszczędnościowe, których domaga się Komisja i które są prowadzone przez państwa członkowskie, w powiązaniu z kryzysem gospodarczym ostatnich lat, pogłębiły nierówności i dotknęły w szczególności kobiety, pogłębiając ich ubóstwo i coraz bardziej wykluczając je z rynku pracy; mając na uwadze, że ograniczone zostały publiczne sieci usług i infrastruktury na rzecz opieki nad dziećmi, osobami starszymi oraz chorymi, a także że dostępność tego rodzaju bezpłatnych usług publicznych wysokiej jakości obecnie jest ograniczona;
- F. mając na uwadze, że rodziny monoparentalne są w większym stopniu zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (49,8 % w porównaniu do 25,2 % dla przeciętnego gospodarstwa domowego z dziećmi na utrzymaniu, chociaż istnieją ogromne różnice między państwami członkowskimi)⁽²⁾; mając na uwadze, że według Eurostatu w 2014 r. kobiety stanowiły 56,6 % samotnych rodziców w Unii; mając na uwadze, że ubóstwo ma istotny wpływ na rozwój osobowy oraz na kształcenie dzieci i że jego skutki mogą być odczuwane przez całe życie; mając na uwadze pogłębienie się przepaści edukacyjnej pomiędzy dziećmi wywodzącymi się z różnych grup społeczno-ekonomicznych (w 11 państwach ze świadczonych usług edukacji przedszkolnej i opieki nad dziećmi w wieku 0–3 lat korzysta mniej niż 15 % dzieci); mając na uwadze, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo przeniesienia ubóstwa na kolejne pokolenia; mając na uwadze, że brak edukacji o odpowiedniej jakości jest czynnikiem znacząco zwiększającym ryzyko ubóstwa dzieci oraz ich wykluczenia społecznego, a ryzyko porzucenia szkoły znacząco potęgują liczne czynniki powiązane z życiem rodzinnym, takie jak brak jego stabilizacji, przemoc czy złe warunki mieszkaniowe;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=t2020_50&language=en

⁽²⁾ Save the Children, „Child poverty and social exclusion in Europe”, Bruksela, 2014 r., s. 14.

Środa, 26 maja 2016 r.

- G. mając na uwadze, że kobiety zamieszkujące obszary wiejskie są szczególnie dotknięte ubóstwem; mając na uwadze, że wiele kobiet zamieszkujących obszary wiejskie nie jest nawet zarejestrowanych na rynku pracy ani zarejestrowanych jako osoby bezrobotne; mając na uwadze, że stopa bezrobocia wśród kobiet na obszarach wiejskich jest niezwykle wysoka, a kobiety zatrudnione otrzymują bardzo niskie wynagrodzenia; mając na uwadze, że kobiety na obszarach wiejskich mają ograniczony dostęp do edukacji, wczesnego wykrywania chorób nowotworowych oraz, ogólnie, do opieki zdrowotnej;
- H. mając na uwadze, że zagrożenie ubóstwem powoduje wykluczenie społeczne i brak udziału w życiu społecznym, jeżeli chodzi o dostęp do kształcenia, wymiaru sprawiedliwości, kształcenia ustawicznego, podstawowej opieki zdrowotnej, godziwych warunków mieszkaniowych, żywienia, wody i energii, dostęp do kultury i informacji oraz udział w nich, a także dostęp do sportu i transportu publicznego; mając na uwadze, że inwestowanie w politykę na rzecz wsparcia kobiet przyczynia się także do poprawy warunków życia ich rodzin, w szczególności dzieci;
- I. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć wynosi 16,3 % oraz że nietypowe i niepewne formy umów o pracę także dotyczą kobiet w większym stopniu niż mężczyzn;
- J. mając na uwadze, że bardzo często kobiety, które chcą rozpocząć działalność, mają utrudniony dostęp do kredytów, ponieważ tradycyjni pośrednicy finansowi niechętnie im ich udzielają, uważając, że kobiety przedsiębiorcy są bardziej narażone na ryzyko i mniej nastawione na rozwój firmy oraz na dochodowe inwestycje;
- K. mając na uwadze, że kobiety pracują często jako pracownice domowe, które w wielu przypadkach są zatrudniane z pominięciem krajowego prawa pracy; mając na uwadze, że w szczególności kobiety nieposiadające odpowiednich dokumentów są narażone na ryzyko pracy przymusowej i wykorzystania w tym obszarze;
- L. mając na uwadze, że kobiety częściej niż mężczyźni są odpowiedzialne za opiekę nad osobami starszymi, chorymi lub zależnymi członkami rodzin oraz nad dziećmi, częściej przerywają karierę, co powoduje ich mniejszy udział i dłuższe okresy braku aktywności na rynku pracy; mając na uwadze, że ryzyko ubóstwa zostaje ograniczone dzięki zapewnieniu wysokiej jakości usług i przystępnych cenowo placówek opieki nad dziećmi i edukacji dzieci lub opieki nad innymi osobami niesamodzielnymi, takimi jak osoby starsze; mając na uwadze, że niewiele państw członkowskich osiągnęło lub przekroczyło cele barcelońskie, których należy postrzegać jako warunku niezbędnego dla zapewnienia równego podziału obowiązków między opiekunami;
- M. mając na uwadze, że zajęcie się sytuacją dziewcząt i młodych kobiet zagrożonych wykluczeniem społecznym i ubóstwem ma kluczowe znaczenie dla rozwiązania problemu feminizacji ubóstwa, biorąc pod uwagę międzypokoleniowy wymiar ubóstwa;
- N. mając na uwadze, że w całej UE-27 34 % samotnych matek w wieku produkcyjnym jest zagrożonych ubóstwem wobec 17 % w przypadku innych rodzin w wieku produkcyjnym z dziećmi;
- O. mając na uwadze, że rozbieżności w uprawnieniach emerytalnych osiągają średnio 39 % w wyniku braku równowagi spowodowanego utrzymującą się nierównością w wynagrodzeniach i dostępie do zatrudnienia, dyskryminacją oraz dysproporcjami płacowymi między kobietami i mężczyznami na rynku pracy; mając na uwadze, że te różnice w wysokości emerytur stanowią przeszkodę dla niezależności ekonomicznej kobiet i są jednym z powodów, dla których kobiety na starość znajdują się poniżej progu ubóstwa; mając na uwadze, że konieczne jest podjęcie działań, które umożliwią zapewnienie kobietom równego dostępu do godziwych programów emerytalnych; mając na uwadze, że różnice w świadczeniach emerytalnych zmniejszyły się od 2006 r. do 2012 r. w państwach członkowskich, w których wdrożono dyrektywę 2006/54/WE⁽¹⁾;

⁽¹⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/547546/EPRS_STU\(2015\)547546_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/547546/EPRS_STU(2015)547546_EN.pdf), pg.11

Środa, 26 maja 2016 r.

- P. mając na uwadze, że wzrost ryzyka ubóstwa jest blisko związany z cięciami budżetowymi dotyczącymi systemu edukacji, zabezpieczenia społecznego i usług w zakresie opieki; mając na uwadze, że kobiety i dzieci w większym zakresie dotknął kryzys i środki oszczędnościowe, które zostały przyjęte w wielu państwach europejskich;
- Q. mając na uwadze, że kobiety są kluczową siłą napędzającą rozwój gospodarczy i społeczny, a dobra edukacja jest jedną z najbardziej skutecznych dostępnych strategii przyczyniających się do powodzenia na rynku pracy i wychodzenia z cyklu ubóstwa; mając na uwadze, że znaczne obciążenie finansowe związane z płatną edukacją, w tym powiązane koszty bezpośrednie i pośrednie, stanowi poważną przeszkodę dla osób żyjących w ubóstwie, by uzyskać lepsze kwalifikacje; mając na uwadze, że dziewczęta osiągają lepsze niż chłopcy wyniki w szkole, ale często napotykają większe trudności lub nie mają możliwości przełożenia tych sukcesów edukacyjnych na osiągnięcia zawodowe ze względu na presję wywieraną przez rodzinę i inne naciski;
- R. mając na uwadze, że stereotypy powszechnie przekazywane w społeczeństwie mają swoje korzenie w patriarchacie i pozostawiają kobietę w podporządkowanej roli w społeczeństwie, przyczyniając się do „feminizacji ubóstwa”; mając na uwadze, że stereotypy te są kształtowane w dzieciństwie i znajdują odzwierciedlenie w wyborze kształcenia i szkoleń aż do wejścia na rynek pracy; mając na uwadze, że kobiety zbyt często zamykane są w rolach typowo kobiecych, za które nadal nie są odpowiednio wynagradzane finansowo oraz są niedostatecznie reprezentowane w dziedzinach takich jak matematyka, nauka, przedsiębiorczość, ICT, inżynieria, a także na stanowiskach kierowniczych; mając na uwadze, że stereotypy te w połączeniu z normatywną rolą sektorów zdominowanych przez mężczyzn w odniesieniu do ustalania płac prowadzą do dyskryminacji pod względem wynagrodzeń;
- S. mając na uwadze, że strategia „Europa 2020”, której celem jest uczynienie z Unii inteligentnej gospodarki o trwałym wzroście gospodarczym, sprzyjającej włączeniu społecznemu, przewiduje ambitne cele, takie jak poziom zatrudnienia rządu 75 % oraz ograniczenie o co najmniej 20 milionów do 2020 r. liczby osób dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że cele strategii przewidują obniżenie wskaźnika przedwczesnego przerywania nauki do poziomu poniżej 10 %;
- T. mając na uwadze, że jednym z celów strategii „Europa 2020” jest zadbanie o to, aby 40 % osób w wieku 30–34 lat otrzymało wyższe wykształcenie w porównaniu z obecnym średnim poziomem 37,9 %; mając na uwadze, że średni poziom w przypadku kobiet przekroczył 42,3 % w porównaniu 33,6 % wśród mężczyzn;
- U. mając na uwadze, że osiągnięcie celu strategii „Europa 2020” dotyczącego przeciwdziałania ubóstwu, jako jednego z pięciu wymiernych celów, wymaga znaczącego nowego impulsu politycznego; mając na uwadze, że cele te nie zostaną osiągnięte dopóty, dopóki w polityce przeciwdziałania ubóstwu nie nada się aspektowi płci istotnego znaczenia oraz dopóki nie zostaną przyjęte krajowe strategie polityczne na rzecz ochrony kobiet, w szczególności przed zagrożeniem ubóstwem;
- V. mając na uwadze, że ubóstwo i wykluczenie społeczne oraz zależność ekonomiczna kobiet mogą czynnikiem potęgującym przemoc w przypadku kobiet będących ofiarami przemocy, a z drugiej strony mając na uwadze, że przemoc wpływa na zdrowie kobiet i często prowadzi do utraty pracy, bezdomności, wykluczenia społecznego i ubóstwa; mając na uwadze, że wiąże się to z wyjątkowym narażeniem na handel ludźmi i wykorzystanie seksualne; mając ponadto na uwadze, że wiele kobiet, które doświadczają takiej przemocy, nadal mieszka ze swoim prześladowcą, gdyż są od niego zależne ekonomicznie;
- W. mając na uwadze, że zasada równouprawnienia płci zapewnia narzędzie do walki z ubóstwem kobiet, gdyż ma pozytywny wpływ na wydajność i wzrost gospodarczy oraz prowadzi do większego udziału kobiet w rynku pracy, co z kolei przynosi wielorakie korzyści społeczne i gospodarcze;

Ubóstwo i równowaga między życiem zawodowym a prywatnym

1. podkreśla zasadniczą rolę wysokiej jakości usług publicznych w zwalczaniu ubóstwa, zwłaszcza ubóstwa kobiet, ponieważ kobiety są od takich usług w większym stopniu zależne;
2. uważa, że należy zachęcać i włączać mężczyzn do propagowania równości płci we wszystkich dziedzinach i na wszystkich poziomach rynku pracy;

Środa, 26 maja 2016 r.

3. uważa, że państwa członkowskie powinny w sposób priorytetowy potraktować kwestię godzenia ze sobą życia prywatnego i zawodowego poprzez wprowadzenie warunków pracy przyjaznych dla rodziny, takich jak elastyczny czas pracy i możliwość telepracy; zauważa, że brak wysokiej jakości i bezpłatnych usług w zakresie opieki, zarówno nad dziećmi, jak i osobami zależnymi lub starszymi, a w szczególności brak żłobków, przedszkoli i placówek opieki długoterminowej przyczynia się do wykluczenia społecznego, różnic między mężczyznami a kobietami, jeżeli chodzi o dostęp do zatrudnienia, wysokość wynagrodzenia i emerytury; podkreśla, że równy dostęp do bezpłatnych placówek przedszkolnych wysokiej jakości oraz do przystępnej cenowo opieki, do kształcenia formalnego, nieformalnego i pozaformalnego oraz do usług wsparcia dla rodziny ma podstawowe znaczenie dla zachęcania kobiet do wchodzenia na rynek pracy i pozostawania na nim, zapewnienia równych szans i przzerwania cyklu ubóstwa, a także pomaga kobietom zdobyć niezależność oraz kwalifikacje przydatne w zapewnieniu sobie miejsca pracy;

4. wyraża ubolewanie z powodu polityk oszczędnościowych, które w połączeniu z kryzysem gospodarczym przyczyniają się do zwiększenia poziomu ubóstwa, w szczególności wśród kobiet;

5. wzywa państwa członkowskie i Komisję do rozwinięcia i wykorzystania dostępnych instrumentów politycznych i finansowych, w tym pakietu dotyczącego inwestycji społecznych, aby osiągnąć cele barcelońskie; wzywa w tym kontekście do optymalnego wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), do priorytetowego potraktowania tworzenia publicznej i prywatnej infrastruktury opieki nad dziećmi i innymi osobami niesamodzielnymi oraz wsparcia w tym zakresie w ramach korzystania z inwestycji społecznych i stosowania rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS); proponuje, by Komisja przydzieliła określone zasoby w ramach mechanizmu współfinansowania, w celu promowania środków zachęcających dla określonych terytoriów, gdzie brakuje struktur wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi i gdzie poziom zatrudnienia kobiet jest wyjątkowo niski;

6. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia polityki zmierzającej do obrony, umacniania i wspierania bezpłatnych usług publicznych wysokiej jakości, w szczególności w dziedzinie opieki zdrowotnej, edukacji, zabezpieczenia społecznego oraz wymiaru sprawiedliwości; podkreśla, iż kluczowe jest, by służby publiczne posiadały niezbędne zasoby finansowe i ludzkie do osiągnięcia wyznaczonych im celów;

7. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych działań w celu wspierania możliwości godzenia pracy z życiem prywatnym, tak by umożliwić kobietom, w szczególności tym najbardziej zagrożonym ubóstwem, kontynuowanie kariery zawodowej w pełnym wymiarze godzin lub, jeżeli wolą, w niepełnym wymiarze godzin i w ramach elastycznej organizacji pracy;

8. wzywa Komisję do zainicjowania, w bliskiej współpracy z państwami członkowskimi, kompletnych inicjatyw ustawodawczych w celu wyjścia naprzeciw potrzebom matek i ojców w zakresie różnych rodzajów urlopu: macierzyńskiego, ojcowskiego, rodzicielskiego i opiekuńczego, w szczególności po to, by pomóc mężczyznom w aktywnym pełnieniu roli ojców, umożliwiając sprawiedliwszy podział obowiązków w rodzinie, a w konsekwencji oferując kobietom możliwość równoprawnego udziału w rynku pracy, który z kolei wzmocni ich niezależność ekonomiczną; zwraca uwagę, że niektóre państwa członkowskie przyjęły już przepisy prawne w tej kwestii, które wykraczają poza zakres przepisów prawnych UE; wzywa państwa członkowskie do rozważenia przyjęcia przepisów chroniących prawa macierzyńskie, ojcowskie i rodzicielskie lub prowadzących do ich zwiększenia; podkreśla, że w 2010 r. jedynie 2,7% osób korzystających z prawa do urlopu rodzicielskiego stanowili mężczyźni, co podkreśla potrzebę podjęcia konkretnych działań mających na celu zapewnienie praw do urlopu rodzicielskiego;

9. ponownie wyraża swoje rozczarowanie w związku z wycofaniem dyrektywy w sprawie urlopu macierzyńskiego po wielu latach wysiłków zmierzających do przełamania impasu w tej sprawie, a tym samym zagwarantowania obywatelom Unii Europejskiej lepszej ochrony; apeluje do Komisji o zaproponowanie nowego wniosku zagwarantowanego ustawowo prawa do płatnego urlopu ojcowskiego; uważa, że należy przyjąć we wszystkich państwach członkowskich konkretne środki mające na celu lepsze godzenie życia rodzinnego i zawodowego kobiet; apeluje do Komisji o uwzględnienie celów zapewnienia bardziej wyrazistego wymiaru społecznego i równości płci w miejscu pracy w europejskim semestrze;

10. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący wprowadzenia urlopu opiekuńczego, jak przewidziano w planie działania Komisji dotyczącym nowego początku, aby sprostac wyzwaniom związanym z zachowaniem równowagi między życiem zawodowym a prywatnym w pracujących rodzinach;

Środa, 26 maja 2016 r.

Ubóstwo a praca

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia polityk na rzecz promowania zatrudnienia kobiet i włączenia na rynek pracy grup kobiet społecznie zmarginalizowanych, w świetle celów strategii „Europa 2020”, tak by wzmocnić i udoskonalić edukację oraz zainwestować w większej mierze w szkolenia i kampanie informacyjne, dbając o to, by kwalifikacje decydowały w konsekwencji o włączeniu kobiet na rynek pracy, ze szczególnym uwzględnieniem uczenia się przez całe życie, jako że zapewnia ono kobietom umiejętności niezbędne w celu uzyskania dostępu do miejsc pracy wysokiej jakości, a także dostarcza kobietom możliwości przekwalifikowania się na stale zmieniającym się rynku pracy; apeluje o intensywniejsze promowanie przedmiotów dotyczących nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki wśród młodych dziewcząt, aby zaradzić istniejącym stereotypom dotyczącym kształcenia oraz zwalczać długoterminowe różnice pod względem zatrudniania i płac; apeluje o rozwój wysokiej jakości publicznych placówek opieki przystępnych cenowo, wprowadzenie elastycznych, ale pewnych ustaleń dotyczących godzin pracy, korzystnych zarówno dla kobiet, jak i dla mężczyzn, a także o środki zwalczania segregacji zawodowej i sektorowej mężczyzn i kobiet, w tym w świecie przedsiębiorczości i na kierowniczych stanowiskach;

12. podkreśla, że dostęp do kredytów, usług finansowych i poradnictwa ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia pozycji kobiet zagrożonych wykluczeniem społecznym w obszarze przedsiębiorczości oraz zwiększania ich reprezentacji w tym sektorze; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia skutecznych środków w celu ułatwiania dostępu do finansowania kobietom, które chcą rozpocząć własną działalność lub projekty inwestycyjne, a także do promowania kobiecej przedsiębiorczości, ponieważ przyczynia się do ogólnego rozwoju gospodarczego i społecznego, do ułatwienia dostępu do kredytu, również za pośrednictwem instrumentów mikrokredytowych, w szczególności w odniesieniu do szczególnie narażonych kobiet doświadczających dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, a także do opracowania i promowania programów samozatrudnienia w taki sposób, by uniknąć niepewności tej formy zatrudnienia; podkreśla w tym kontekście znaczenie wymiany i promocji najlepszych praktyk, opieki mentorskiej, wzorców ról kobiet oraz innego rodzaju wsparcia dla bezrobotnych kobiet;

13. podkreśla zasadnicze znaczenie: reformy polityk makroekonomicznych, społecznych oraz dotyczących rynku pracy poprzez ich dostosowanie do strategii politycznych na rzecz równouprawnienia płci w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania kobiet pod względem gospodarczym i społecznym, ponownego rozważenia metod określania wskaźnika ubóstwa oraz rozwoju strategii promujących sprawiedliwy podział dochodów;

14. zauważa, że kobiety są częściej zatrudniane na niepewnych i nisko płatnych stanowiskach oraz na podstawie niestandardowych umów o pracę; zauważa, że innym aspektem niepewności zatrudnienia jest skala wymuszonej pracy w niepełnym wymiarze godzin, która wzrosła z 16,7 % do 19,6 % całkowitego zatrudnienia i przyczynia się do zagrożenia ubóstwem; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia wysiłków w zwalczaniu pracy niedeklarowanej, niepewnych stanowisk pracy oraz nadużywania nietypowych form umów o pracę, w tym umów zerogodzinowych w niektórych państwach członkowskich; podkreśla częste występowanie zjawiska pracy nierejestrowanej wykonywanej przez kobiety, co negatywnie rzutuje na wynagrodzenia, zabezpieczenie społeczne i ochronę kobiet oraz niekorzystnie wpływa na poziom PKB w UE; apeluje do państw członkowskich, aby rozważyły możliwość wdrożenia zaleceń Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) zmierzających do ograniczenia skali niepewnych form zatrudnienia⁽¹⁾, takich jak analiza i ograniczenia okoliczności, w których można stosować umowy o niepewnym charakterze, oraz skrócenie okresu, w którym pracownicy mogą być zatrudnieni na podstawie kolejnych umów tego rodzaju i po upływie którego powinni oni otrzymać umowę na czas nieokreślony;

15. wzywa państwa członkowskie do nadzoru nad prawami kobiet pracowników, które coraz częściej stanowią tanią siłę roboczą i są ofiarami dyskryminacji;

16. podkreśla, że istnieją nowe kategorie ubogich kobiet, do których należą młode przedstawicielki wolnych zawodów, skazując szeroką rzeszę młodych absolwentek na niepewne życie zawodowe i na dochód, który rzadko przekracza próg ubóstwa (nowi ubodzy);

17. ponawia swój apel do Komisji o dokonanie przeglądu istniejących przepisów, aby zlikwidować różnice w wynagrodzeniach ze względu na płeć i ograniczyć różnice emeryturach mężczyzn i kobiet; zwraca uwagę, że środki służące poprawie przejrzystości wynagrodzeń są kluczowe dla zlikwidowania zróżnicowania w wynagrodzeniach ze względu na płeć i apeluje do państw członkowskich o wdrożenie zalecenia Komisji z dnia 7 marca 2014 r. w sprawie

⁽¹⁾ Międzynarodowa Organizacja Pracy, Policies and regulations to combat precarious employment (Polityka i regulacje służące zwalczaniu niepewnych form zatrudnienia), 2011.

Środa, 26 maja 2016 r.

wzmocnienia zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn dzięki przejrzystości, w tym odwrócenia ciężaru dowodu w przypadku skarg na dyskryminację w miejscu pracy;

18. wzywa Komisję do przeanalizowania, w jaki sposób procedury związane z oficjalnym uznawaniem zmiany płci lub brak takich procedur wpływają na pozycję osób transpłciowych na rynku pracy, a w szczególności na dostęp do zatrudnienia, poziom wynagrodzenia, rozwój kariery i uposażenie emerytalne;

19. zauważa z zaniepokojeniem, że kobiety otrzymują często emerytury w niewielkim stopniu przekraczające wysokość minimum socjalnego, z różnych przyczyn, takich jak przerywanie lub zaprzestanie aktywności zawodowej w celu poświęcenia się rodzinie, przewaga umów o pracę w niepełnym wymiarze godzin w ciągu całego życia zawodowego lub praca w przedsiębiorstwie współmałżonka, szczególnie w sektorach handlu i rolnictwa, bez wynagrodzenia i zabezpieczenia społecznego;

20. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja uznaje kwestię „równego wynagrodzenia za pracę o równej wartości” za jeden z kluczowych obszarów działania w swojej nowej strategii na rzecz równouprawnienia płci; w związku z tym apeluje do Komisji o przyjęcie komunikatu zatytułowanego „Nowa strategia na rzecz równouprawnienia płci i praw kobiet po 2015 r.”, aby przewidywane cele i polityki mogły zostać skutecznie wdrożone;

21. zwraca się do państw członkowskich o zagwarantowanie, by każda osoba, która zawiesiła na jakiś czas swoją działalność zawodową, żeby poświęcić się wychowywaniu dzieci lub opiece nad osobami starszymi, mogła wrócić na rynek pracy lub wrócić na swoje dawne stanowisko oraz zachować prawo do awansu zawodowego;

22. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny wpływu dotyczącej polityki dochodu minimalnego w UE i do rozważenia kolejnych kroków, które uwzględnią sytuację gospodarczą i społeczną każdego państwa członkowskiego, oraz oceny dotyczącej tego, czy ta polityka umożliwi gospodarstwom domowym zaspokojenie podstawowych indywidualnych potrzeb; ponownie wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia minimalnej emerytury krajowej, której wysokość nie może być niższa niż próg zagrożenia ubóstwem;

23. zauważa, że emerytowane kobiety stanowią grupę znajdującą się w najtrudniejszej sytuacji i często żyją one w ubóstwie lub są nim zagrożone; apeluje do państw członkowskich, aby potraktowały kwestię zmniejszenia różnic w emeryturach kobiet i mężczyzn jako cel gospodarczy; wzywa państwa członkowskie do zreformowania systemów emerytalnych, aby zapewnić wszystkim odpowiednie emerytury i zlikwidować różnice w emeryturach; uważa, że instrumenty umożliwiające rozwiązanie problemu różnic w emeryturach obejmują dostosowanie systemów emerytalnych zapewniające równość kobiet i mężczyzn, a także dostosowanie systemów edukacji, planowania kariery, urlopów rodzicielskich i innych usług wspierających rodzicielstwo; wzywa państwa członkowskie do rozważenia możliwości wprowadzenia wspólnych uprawnień emerytalnych w przypadku rozwodu lub separacji, zgodnie z zasadą pomocniczości; zauważa, że pracownicze programy emerytalne są w coraz większej mierze zarządzane zgodnie z zasadami ubezpieczeń, co może być źródłem wielu luk w zakresie ochrony socjalnej⁽¹⁾, podkreśla, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyraźnie stwierdził, że pracownicze programy emerytalne należy uznawać za wynagrodzenie oraz że w związku z tym zasada równego traktowania ma zastosowanie również do tych programów;

Ubóstwo: zalecenia ogólne

24. podkreśla, że osoby żyjące w ubóstwie płacą często wyższy koszt jednostkowy w stosunku do grup bogatszych za te same towary i usługi niezbędne do przeżycia społecznego i ekonomicznego, w szczególności w sektorach telekomunikacji, energii i zaopatrzenia w wodę; wzywa państwa członkowskie do bliższej współpracy z dostawcami i operatorami w zakresie rozwoju mechanizmów pomocy i mechanizmów taryf socjalnych na rzecz najuboższych, w szczególności w zakresie zaopatrzenia w wodę i energię w celu eliminacji ubóstwa energetycznego gospodarstw domowych;

25. przypomina o roli, którą kształcenie odgrywa w zwalczaniu stereotypów związanych z płcią, we wzmacnieniu pozycji kobiet i dziewcząt w sferze społecznej, gospodarczej, kulturalnej i politycznej oraz w karierach naukowych, a także w przerywaniu cyklu ubóstwa dzięki włączaniu kobiet do sektorów, w których dotychczas są one niedostatecznie

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/conference_sept_2011/dgjustice_oldagepensionspublication3march2011_en.pdf.

Środa, 26 maja 2016 r.

reprezentowane, takich jak nauki ścisłe, technologia, inżynieria i przedsiębiorczość, a także wzywa Komisję do włączenia celów dotyczących szkolenia zawodowego kobiet do zaleceń dla poszczególnych krajów; podkreśla znaczenie kształcenia pozaformalnego; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia inwestycji w kształcenie dziewcząt i kobiet z myślą o zwiększeniu ich potencjału jako integralnej części ich gospodarek, a także planów i programów odbudowy; zachęca państwa członkowskie do prowadzenia działań mających na celu zapewnienie wsparcia młodym kobietom w przechodzeniu z etapu kształcenia formalnego na rynek pracy; podkreśla, że wszystkie instytucje edukacyjne powinny podzielać wartości demokratyczne z myślą o propagowaniu tolerancji, aktywnego obywatelstwa, odpowiedzialności społecznej i poszanowaniu różnic związanych z płcią, przynależnością do mniejszości, grup etnicznych i religijnych; przypomina o znaczeniu sportu i wychowania fizycznego w kontekście przezwycięzania przesądów i stereotypów oraz o potencjalnej wartości sportu, który pomaga młodym ludziom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji społecznej wejść na właściwą drogę;

26. wyraża zaniepokojenie, że kobiety mające dzieci są dyskryminowane w miejscu pracy ze względu na to, że są matkami, a nie dlatego, że wyniki ich pracy odbiegają od wyników osiąganych przez ich kolegów; apeluje do państw członkowskich o aktywne promowanie pozytywnego wizerunku matek jako pracowników oraz o zwalczanie zjawiska „penalizacji macierzyństwa”, którego istnienie potwierdzono w szeregu badań;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, aby fundusze strukturalne i inwestycyjne, w szczególności EFS oraz EFIS, były wykorzystywane do ulepszenia edukacji i szkoleń z myślą o poprawie dostępu do rynku pracy oraz zwalczaniu bezrobocia, ubóstwa i wykluczenia kobiet; podkreśla, że 20 % środków EFS przeznaczonych na działania sprzyjające włączeniu społecznemu i projekty z zakresu innowacji społecznych mogłyby być wykorzystywanych w bardziej aktywny sposób do wspierania inicjatyw, takich jak lokalne przedsięwzięcia na małą skalę mające na celu wzmocnienie pozycji kobiet doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego; wzywa państwa członkowskie do prowadzenia liczniejszych kampanii informacyjnych na temat możliwości udziału w projektach finansowanych przez UE;

28. wzywa do utworzenia mechanizmów finansowania, które będą motywować do osiągnięcia równej reprezentacji w dziedzinach, w których brak równowagi płci, i podkreśla potrzebę przedstawiania danych w rozbiciu na płeć, aby lepiej zrozumieć sytuację dziewcząt, chłopców, mężczyzn i kobiet, a dzięki temu móc skuteczniej reagować na przypadki nierówności; zwraca się do Komisji o przedstawienie danych, z podziałem na płeć i wiek, dotyczących udziału w programach europejskiej mobilności edukacyjnej, takich jak Erasmus+, Kreatywna Europa i Europa dla Obywateli;

29. przypomina w szczególności, że dzieci migrantów i uchodźców, zarówno chłopcy jak i dziewczynki, mają prawo się kształcić, co stanowi jeden z priorytetów europejskich społeczeństw; podkreśla w związku z tym, że w świetle utrzymującego się kryzysu migracyjnego należy pilnie podjąć środki w dziedzinie kształcenia migrantów zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym; podkreśla, że edukacja stanowi klucz do integracji i szans na zatrudnienie oraz że niesprostanie temu wyzwaniu przez krajowe systemy oświaty może prowadzić do dalszej segregacji kulturowej i do pogłębienia się podziałów społecznych; przypomina, że kwestie biurokratyczno-administracyjne, związane z uznaniem statusu uchodźcy, nie mogą utrudniać dostępu do kształcenia o odpowiednim standardzie jakości, zarówno w obozach dla uchodźców, jak i w miastach przyjmujących;

30. podkreśla rolę, jaką w tym zakresie odgrywają stowarzyszenia wolontariuszy i trzeci sektor, oraz wzywa państwa członkowskie do wspierania ich działań; przypomina o szerokim udziale kobiet w sektorze wolontariatu, w tym między innymi w dziedzinie kształcenia, oraz we wspieraniu i zwiększaniu możliwości kształcenia np. dzieci uchodźców i dzieci potrzebujących;

31. podkreśla, że konsekwencje ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci mogą trwać przez ich całe życie i mogą prowadzić do międzypokoleniowego dziedziczenia ubóstwa; podkreśla, że we wszystkich państwach członkowskich narażenie na ubóstwo i wykluczenie społeczne wśród dzieci jest mocno powiązane z poziomem wykształcenia ich rodziców, a w szczególności matek, sytuacją rodziców na rynku pracy i ich sytuacją społeczną, a także formami wsparcia rodziny oferowanymi przez państwa członkowskie; zaleca państwom członkowskim zagwarantowanie wszystkim młodym dostęp do edukacji publicznej bezpłatnej i wysokiej jakości dla wszystkich grup wiekowych, w tym dla dzieci w wieku przedszkolnym; wskazuje na rolę doradztwa oświatowego dla dzieci, umożliwiającego im pełne wykorzystanie własnego potencjału; podkreśla konieczność wsparcia, przez ukierunkowane programy, kontynuacji nauki przez nastoletnie matki, w przypadku których wczesne kończenie nauki jest pierwszym krokiem w kierunku ubóstwa; podkreśla potrzebę ustanowienia kompleksowego zestawu środków służących zapobieganiu ubóstwu dzieci i promowaniu dobrobytu dzieci w oparciu o trzy filary: mianowicie, dostęp do odpowiednich zasobów oraz godzenie życia zawodowego z rodzinnym;

Środa, 26 maja 2016 r.

dostęp do usług wysokiej jakości; oraz uczestnictwo dzieci w podejmowaniu decyzji, które ich dotyczą, i w zajęciach kulturalnych, rekreacyjnych i sportowych; przypomina o potrzebie zapewnienia łatwego dostępu do informacji, które powinny być osiągalne na równorzędnych warunkach, zwłaszcza w obszarze zabezpieczenia społecznego, kształcenia dorosłych, opieki zdrowotnej oraz dostępnego wsparcia ekonomicznego;

32. podkreśla, że nieuznawanie przez wiele państw członkowskich rodzin LGBTI skutkuje niższymi dochodami i wyższymi kosztami dla osób LGBTI, co zwiększa ryzyko ubóstwa i wykluczenia społecznego; uważa, że prawodawstwo dotyczące równego traktowania jest kluczowym instrumentem zwalczania ubóstwa wynikającego z marginalizacji i dyskryminacji mniejszości seksualnych i płciowych; w związku z powyższym wzywa Radę do przyjęcia wniosku z 2008 r. dotyczącego dyrektywy w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną; ponadto apeluje o wyraźne włączenie do każdej przyszłej przekształconej wersji dyrektyw dotyczących równouprawnienia płci zakazu dyskryminacji ze względu na tożsamość płciową; jest nadal zaniepokojony niskim poziomem znajomości praw oraz świadomości istnienia organów i organizacji oferujących wsparcie dla ofiar dyskryminacji; w związku z tym apeluje do Komisji o ścisłe monitorowanie skuteczności krajowych organów zajmujących się skargami oraz skuteczności procedur w tym zakresie;

33. wzywa Komisję do pełnego wdrożenia dyrektywy 2006/54/WE w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy, oraz do dokonania przeglądu tej dyrektywy tak, aby zawrzeć w niej wymóg, zgodnie z którym przedsiębiorstwa będą musiały opracować środki lub plany dotyczące równości płci, w tym działania służące desegregacji, rozwojowi systemów płac i środków wspierających kariery zawodowe kobiet;

34. potwierdza znaczenie kształcenia w zakresie ekonomii i finansów w młodym wieku, które, jak udowodniono, ułatwia podejmowanie decyzji dotyczących ekonomii w późniejszym wieku, w tym w zakresie zarządzania kosztami i dochodami; zaleca wymianę najlepszych praktyk i promocję programów kształcenia skierowanych do kobiet i dziewcząt ze szczególnie narażonych grup społecznych i ze zmarginalizowanych społeczności zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym;

35. stwierdza, że brak dochodu zapewnianego przez partnera stanowi istotny czynnik, który może przyczynić się do pułapki ubóstwa i wykluczenia społecznego kobiet; podkreśla często niepewną sytuację wdów i kobiet rozwiedzionych oraz samotnych matek, którym sąd przyznał opiekę nad dziećmi i dla których należy określić odpowiednie świadczenia alimentacyjne; stwierdza, że nieotrzymywanie alimentów może spowodować, że samotne matki popadną w ubóstwo; podkreśla, że fakt narażenia kobiet rozwiedzionych na dyskryminację i ubóstwo jest dowodem na to, iż kobiety nie są jeszcze w pełni niezależne ekonomicznie, co wskazuje na potrzebę prowadzenia dalszych działań w obszarze rynku pracy oraz likwidacji różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć;

36. podkreśla, że gromadzenie danych dotyczących wydatków i dochodów gospodarstw domowych musi być uzupełniane zindywidualizowanymi danymi, aby uwzględniały nierówności w gospodarstwach domowych wynikające z płci;

37. podkreśla, że polityka makroekonomiczna musi być zgodna z polityką równości społecznej; przypomina, że instytucje finansowe, takie jak EBC i krajowe banki centralne, muszą uwzględniać skutki społeczne, podczas kształtowania i ustanawiania makroekonomicznych polityk monetarnych lub polityk dotyczących usług finansowych;

38. ponownie wyraża poparcie dla inicjatywy sformułowania budżetu referencyjnego stanowiącego zestaw wytycznych i apeluje do Komisji o uwzględnienie w pracach nad tym budżetem kwestii uwarunkowanych płcią, w tym różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn występujących w gospodarstwach domowych;

39. potwierdza potrzebę prowadzenia badań dotyczących bezdomności kobiet oraz przyczyn tego zjawiska i czynników je wywołujących, ponieważ zjawisko to nie jest odpowiednio ujmowane w obecnych danych; zwraca uwagę, że czynniki uwarunkowane płcią, które należy wziąć pod uwagę, obejmują zależność ekonomiczną ze względu na płeć, zamieszkiwanie w lokalach tymczasowych oraz unikanie korzystania z usług opieki społecznej;

40. podkreśla, że przemoc skierowana przeciw kobietom jest nadal istotnym problemem w Unii Europejskiej, który dotyczy ofiar, oraz że należy pilnie zastosować wobec sprawców środki zwalczania przemocy wobec kobiet, niezależnie od ich wieku, wykształcenia, poziomu dochodów lub pozycji społecznej, a także wskazuje, że przemoc ta ma coraz większy wpływ na ryzyko marginalizacji, ubóstwa i wykluczenia społecznego; zwraca uwagę, że niezależność ekonomiczna kobiet ma kluczowe znaczenie dla ich możliwości wyswobodzenia się z sytuacji przemocy ze względu na płeć poprzez podjęcie środków proaktywnych; apeluje do państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych o zapewnienie systemów

Środa, 26 maja 2016 r.

ochrony socjalnej gwarantujących prawa socjalne kobietom będącym ofiarami przemocy, niezależnie od formy, jaką ona przybiera: przemocy domowej, handlu ludźmi czy prostytutce, a także i podjęcie działań służących włączeniu tych kobiet na rynek pracy, również przy wykorzystaniu takich instrumentów jak EFS; podkreśla potrzebę zwiększenia dostępności informacji w odniesieniu do świadczenia usług pomocy prawnej ofiarom przemocy;

41. podkreśla konieczność zdecydowanego zwalczania przemocy domowej, w szczególności wobec kobiet; zauważa, że niezależność ekonomiczna kobiet odgrywa kluczową rolę w ich życiu i ma ogromne znaczenie dla możliwości wyswobodzenia się z sytuacji przemocy domowej oraz że kobiety, które wyczerpały przysługujący im urlop płatny, są narażone na utratę pracy i niezależności ekonomicznej; zwraca uwagę, że niedawne wprowadzenie w Australii i Stanach Zjednoczonych urlopu w sytuacji przemocy domowej zapewniło ochronę zatrudnienia wielu pracownikom, którzy musieli się zająć skutkami przemocy domowej, na przykład dając takim osobom czas na wizyty lekarskie, stawiennictwo w sądzie i na inne procedury, których trzeba dopełnić w takich sytuacjach; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby zbadały wykonalność i możliwe rezultaty wprowadzenia systemu specjalnych płatnych urlopów dla ofiar i ocalałych z przemocy domowej, jeżeli brak płatnego urlopu jest dla ofiar przeszkodą w utrzymaniu pracy, przy jednoczesnym zapewnieniu ich prywatności; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wprowadziły dodatkowe środki, które będą zwiększały świadomość dotyczącą problemu przemocy domowej oraz pomagały ofiarom tego rodzaju przemocy, propagowały lepszą znajomość i obronę praw przysługujących ofiarom oraz chroniły ich niezależność ekonomiczną;

42. ponownie apeluje do UE i wszystkich państw członkowskich o ratyfikowanie konwencji stambulskiej i wnioskuje o pilne podjęcie inicjatywy mającej na celu ustanowienie europejskiej dyrektywy dotyczącej zwalczania przemocy wobec kobiet; ponawia apel do Komisji o przedstawienie europejskiej strategii przeciwdziałania przemocy uwarunkowanej płcią i ogłoszenie europejskiego roku walki z przemocą uwarunkowaną płcią;

43. uważa, że istnieje potrzeba aktywnego działania w celu zwalczania przemocy wobec kobiet przez skupienie uwagi na normach gloryfikujących przemoc; podkreśla konieczność aktywnego zwalczania stereotypów i struktur będących podstawą przemocy mężczyzn wobec kobiet przez kampanię i ciągłą edukację na temat kultur macho na szczeblu krajowym;

44. przypomina, że nowe technologie powinny być uznawane za podstawowe narzędzie tworzenia nowych miejsc pracy, dające kobietom szansę na wyjście z ubóstwa;

45. zachęca państwa członkowskie do wspierania – we współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi – poprawy jakości życia kobiet zamieszkujących obszary wiejskie, aby ograniczyć zagrożenie ubóstwem przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiej jakości programów edukacyjnych w celu wzmocnienia pozycji kobiet żyjących na obszarach wiejskich i zapewnienia tej grupie wysokiej jakości warunków zatrudnienia oraz godziwych zarobków; zachęca państwa członkowskie do zapewnienia wysokiej jakości infrastruktury komunalnej, socjalnej i publicznej w celu poprawy ogólnych warunków życia na obszarach wiejskich;

46. uważa, że nie dostrzega się wielu aspektów ubóstwa, zwłaszcza ubóstwa kobiet, w tym przykładowo wykluczenia kobiet z dostępu do kultury i aktywności społecznej; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do zapewnienia niezbędnego wsparcia na rzecz zagwarantowania wszystkim kobietom kultury, sportu i rozrywki, przy szczególnym uwzględnieniu kobiet żyjących w ubóstwie, kobiet niepełnosprawnych oraz imigrantek; uważa, że istniejące wskaźniki znacznej deprivacji materialnej wykluczają czynniki dostępu do kultury i aktywności społecznej, w związku z czym nie pozwalają na pełne zrozumienie ubóstwa; apeluje o stworzenie dodatkowych wskaźników do oceny wykluczenia pod względem uczestnictwa społecznego, kulturalnego i politycznego, a w szczególności jego wpływu na błędne koło ubóstwa oraz wpływu czynników międzypokoleniowych;

47. zwraca uwagę, że kobiety niepełnosprawne są często dyskryminowane w kręgu rodzinnym i w zakresie kształcenia, ich możliwości dostępu do zatrudnienia są ograniczone, a ochrona socjalna, którą są objęte, nie wystarcza, by uchronić je od ubóstwa; podkreśla w związku z tym, że państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne powinny zapewnić niepełnosprawnym kobietom szczególną opiekę, która jest im potrzebna, by korzystać ze swoich praw, i że powinny proponować działania mające na celu integrację tych osób na rynku pracy, dzięki działaniom uzupełniającym bądź wspierającym, w szczególności w zakresie kształcenia i szkolenia;

Środa, 26 maja 2016 r.

48. apeluje o ambitniejsze działania, aby rozwiązać problem ubóstwa energetycznego, który w przeważającej mierze dotyka kobiety samotne, osoby samotnie wychowujące dzieci i gospodarstwa domowe prowadzone przez kobiety; apeluje do Komisji i państw członkowskich o ustanowienie definicji ubóstwa energetycznego uwzględniającej uwarunkowane płcią aspekty tego zjawiska oraz o zawarcie jej w przyszłej przekształconej wersji dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków; podkreśla istotną rolę inicjatyw społecznych w zakresie energetyki, takich jak spółdzielnie, we wzmacnianiu pozycji konsumentów energii znajdujących się w trudnej sytuacji, w szczególności kobiet dotkniętych ubóstwem, wykluczeniem społecznym i marginalizacją;

49. ponawia swój apel do Komisji o prowadzenie działań mających na celu ustanowienie europejskiej gwarancji dla dzieci, która zapewni, że każde europejskie dziecko zagrożone ubóstwem uzyska dostęp do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnego kształcenia, bezpłatnej opieki, godziwych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego żywienia; podkreśla, że taka polityka musi uwzględniać sytuacje kobiet i dziewcząt, w szczególności ze społeczności wrażliwych i marginalizowanych; zwraca uwagę, że inicjatywa dotycząca gwarancji dla młodzieży musi obejmować perspektywę płci;

50. zachęca państwa członkowskie i Komisję do gromadzenia danych statystycznych z rozbiciem na płeć oraz do wprowadzenia nowych indywidualnych wskaźników dotyczących ubóstwa i kobiet, jako narzędzi monitorowania wpływu szerszych strategii politycznych, społecznych, gospodarczych i związanych z zatrudnieniem na kobiety i ubóstwo, w celu rozwijania wymiany dobrych praktyk w zakresie instrumentów legislacyjnych i budżetowych ukierunkowanych na zwalczanie ubóstwa, z uwzględnieniem grup szczególnie zagrożonych ubóstwem, bez względu na orientację seksualną i tożsamość płciową;

51. podkreśla rolę przedsiębiorstw społecznych we wzmacnianiu pozycji i włączaniu kobiet zmagających się z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz doświadczających dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie;

52. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by budowały zaangażowanie zainteresowanych stron, propagujące i ułatwiające włączenie społeczne oraz bezpośredni udział osób zagrożonych ubóstwem, w szczególności kobiet i dziewcząt, w kształtowaniu polityki włączenia społecznego na wszystkich szczeblach;

53. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia budżetu z uwzględnieniem aspektu płci jako narzędzia służącego zapewnieniu, że decyzje dotyczące budżetu będą uwzględniać aspekt płci i stanowić odpowiedź na różnego rodzaju skutki;

54. apeluje do państw członkowskich, aby zwalczając ubóstwo, współpracowały z organizacjami pozarządowymi, które skutecznie działają na obszarach dotkniętych skrajnym ubóstwem i posiadają cenne know-how w społecznościach lokalnych; wzywa państwa członkowskie do wspierania efektywnej współpracy na poziomie lokalnym;

55. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zaangażowania partnerów społecznych (związków zawodowych i pracodawców) oraz społeczeństwa obywatelskiego, w tym organów odpowiedzialnych za równouprawnienie płci, w urzeczywistnianie równości płci, aby wspierać równe traktowanie; podkreśla, że dialog społeczny musi obejmować kontrolę i wspieranie przestrzegania zasady równości płci w miejscu pracy, w tym elastycznej organizacji czasu pracy w celu ułatwienia godzenia życia prywatnego i zawodowego; podkreśla znaczenie układów zbiorowych w zwalczaniu dyskryminacji i wspieraniu równości między kobietami i mężczyznami w pracy, a także znaczenie innych instrumentów, na przykład kodeksów postępowania, badań lub wymiany doświadczeń i dobrych praktyk w zakresie równości kobiet i mężczyzn.

o

o o

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
